

Willow

Willow stond niet op de site als 'hond op zoek naar een nieuw huis'. Zij kwam bij ons omdat haar eigenaren van hun dierenarts gehoord hadden dat Willow een tamelijk ernstige en vooral slecht te behandelen infectie zou hebben.

Rating: Not Rated Yet

[Ask a question about this product](#)

Description

De eigenaren zagen daar heel erg tegenop en vroegen ons een nieuw huis voor Willow te zoeken, een dan vooral een huis waar men haar alle diergeneeskundige zorg zouden kunnen bieden.

Willow ging in opvang. Dat had overigens nogal wat voeten in aarde. De avond voordat we Willow gingen ophalen bleek namelijk dat ze loops was. Dat was wel even problematisch, want op het beoogde opvangadres woonde namelijk een volle reu, en een nestje Afghanen staat niet hoog op ons verlanglijstje. Dus togen we de volgende ochtend met een andere, ook volle, altijd in loopse teven geïnteresseerde reu naar de afgesproken plek. Die zou ons feilloos laten weten of Willow wel of niet loops was. Reu en teef werden aan elkaar voorgesteld, maar er was geen sprake van enkele belangstelling anders dan gewoon 'oh, wie ben jij'. Toen nog bleek dat er drie weken eerder bloed gezien was, leek

ons de kust wel min of meer veilig. Willow ging naar haar opvangplek en werd voor de zekerheid toch nog een weekje gescheiden gehouden van de reu.

Intussen hadden we gelegenheid om de vermoede diagnose door onze eigen dierenarts te laten verifiëren. Die besloot dat er niet naar uitzag dat ze de gevreesde aspergillose had en stelde voor om eerst eens wat andere dingetjes uit te sluiten. Zo gezegd, zo gedaan. En wat bleek na een paar weken geduldig wachten? Niets aan de hand. Hoera!

Daarna kwam de bemiddeling enorm snel op gang. We hebben het al eerder geschreven maar doen het nog een keer: een groot netwerk is een groot goed. Vooral als dat netwerk bestaat uit mensen die al een hond van Voordewindhond hebben en er gedurende soms vele jaren contact blijft bestaan tot het onvermijdelijke moment van afscheid. En de ervaring is dat mensen die eenmaal succesvol een windhond hebben gehad, vroeger of later toch een opvolger willen. En dat was geval. Eerst overleed Tappie, toen overleed ook Polle en Diny, het mixje, met de overgebleven Afghaan, Japi, waren samen toch maar één Afghaan. Er ontbrak gewoon iemand.

En dus kwam de tijd waarop we een complot smeedden: Arthur was jarig en Alet stelde hem voor leuk in Kootwijk te gaan wandelen. Eerst koffiedrinken had ze, enigszins tot verrassing van Arthur, besloten. Wij zouden met Willow daar, heel toevallig, ook koffie drinken. Door een kleine communicatiefout zaten we in verschillende cafés op elkaar te wachten, maar door het geheime karakter van deze afspraak kon er niet gebeld worden. Arthur zei na twee kopjes koffie 'kom, we gaan wandelen'. Geheel tegen het plan, natuurlijk, maar er viel niet veel aan te doen. 'Oh, kijk nou eens, daar op die parkeerplaats staat de auto van Eleonoor', riep Alet in arren moede uit. 'Even dag zeggen'. Tja, je moet wat.

Nou, de verrassing was een enorm succes! Kijk maar naar de foto!

Willow, je bent echt heel goed terecht gekomen. Veel plezier met je mensen, met Diny en met Japi. En soms George! We gaan gauw weer wandelen.